

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget af Slængerik med flere.

Formanden: Da dette Forslag er omdelt saa sent, skal jeg for at give den fornødne Lejlighed for ærede Medlemmer og for Partierne til at drøfte det, udsætte Mødet til Kl. 5.

Mødet udsat Kl. 2⁴⁵.

Mødet genoptoges Kl. 5.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Slængerik): Mine Medforslagsstillere og jeg har ment, at det vilde være formaalstjenligt paa det nuværende Tidspunkt at bringe saa megen Klarhed ind i Situationen, som det er os paa nogen Maade muligt. Selvfølgelig er jeg paa det rene med, at der ingen er her i denne Sal, der tror, at de Divergenspunkter, der ligger i Forhandlingen for Tiden, bestaar i forskellig Opfattelse med Hensyn til Klokkeslæt eller Dato. Det kan muligvis alligevel være hensigtsmæssigt ganske kort at trække Linierne op for de Felter, hvorpaa Slaget staar, og ganske kort at sige, hvad det er, Spørgsmaalet egentlig gælder.

Jeg vil da sige, at den Aktion, som i disse Dage er indledet fra Oppositionspartiernes Side, kan, hvis den lykkes, komme til at sætte dybe Spor i vort Lands Politik. Kærnen i denne Aktion bestaar deri, at Flertallet i Landstinget ved at true, ved at tale om, at Landstinget har i sin Magt at forkaste eller undlade at vedtage Statslaansloven kan gøre et Forsøg paa at tvinge Folketinget til at tage en anden Stilling til Loven af 7. August 1914 end den, Folketingsflertallet mener er rigtig og forsvarelig. Jeg vil endnu udtale det Haab, at Landstingets Flertal ved at gennemføre Statslaansloven vil opgive Aktionen, men skulde dette Haab bryste, fastholdes Kravet

om, at Folketinget skal underkaste sig Landstingsflertallets Villie, saa er det en Optræden fra Landstingets Side, mod hvilken Folketingets Flertal maa nedlægge den bestemteste og skarpeste Protest.

Vi har før her i Landet set en saadan Landstingspolitik praktiseret. Fra 1872, da Venstre første Gang blev Flertal i Folketinget, og til 1901 havde Landstingets Flertal paa Trods af Forfatningens Aand tilranet sig den ledende Stilling her i Landet, men vi ældre, der har deltaget i de Aars politiske Liv, ved, hvilken Ulykke det medførte for Landet. Maaske staar vi nu ved Indledningen til en lignende Kampperiode. Der kan da nok være Grund til at raabe et alvorligt Varsko. Jeg er ikke i Tvivl om, at det nok i det lange Løb skal lykkes Folketingets Flertal, ligesom det lykkedes den Gang, at generobre Folketingets forfatningsmæssige Indflydelse. Men overfor dem, der nu paa Trods af Grundlovens Aand har rejst en Kamp mod Folketingets Retsstilling, vil jeg sige, at det forekommer mig, at Tiden, som de har valgt til denne Aktion, er meget slet valgt.

Lad os se, hvad der gaar for sig ude omkring i den store Verden. Vi ser overalt Bestræbelsen for i saa vid Udstrækning som paa nogen Maade muligt at lægge Landenes Styre over i de bredeste Befolkningsslags Hænder. Det er blevet gennemført adskillige Steder ad forfatningsmæssig Vej, det er blevet gennemført andre Steder igennem Revolution. Og paa samme Tid gaar man her i Danmark den Vej, at Oppositionspartierne vil berøve det folkevalgte Ting den Retsstilling, som Forfatningen hjemler det, og lægge Hovedindflydelsen i vort politiske Liv over i det danske Overhus. Man skulde mene, at Tidspunktet for denne Aktion er umaadelig uheldigt valgt.

Der er blevet sagt nettes Ord om, at man ikke ønskede at drive Ministeriet bort, men at Ministeriet godt kunde blive siddende. Blive siddende? Ja, med et kuet og ydmyget Folketingsflertal ved Siden af sig. Blive siddende, indtil man igen finder en Lejlighed til at sætte Folketingsflertallet og Ministeriet Pistolen for Brystet og demonstrere Landstingets Overvægt overfor Folketinget. Nej, skal Ministeriet gaa, da gaar det med Folketingsflertallets Tak, fordi Ministeriet har værnnet Folketingets forfatningsmæssige Retsstilling mod Overgreb. Det hedder, at man i det gamle Rom hellere saa sin Ven komme døende hjem fra Slaget baaret paa sit Skjold, end man saa ham komme levende hjem med Skjoldet paa Ryggen. Vi ønsker ikke fra Folketings-